

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
Městský soud v Praze
Jestřabí ulice
100 00 Praha 2
tel: 224 920 181
fax: 224 920 182
e-mail: msj@msj.cz

Městskému soudu v Praze

Slezská 9
120 00 Praha 2

V Praze dne 29. února 2012

sp. zn. 19 Cm 23/2011

Žalobce: **Josef Kunášek**
nar. 6. 7. 1950, bytem Fučíkova 245, Čáslav

Žalovaný: **Česká televize**
IČ 00027383, se sídlem Kavčí hory, Praha 4

Práv. zast.: Mgr. Martinem Elgerem, advokátem
se sídlem Vodičkova 30, Praha 1

o 21.084.624,- Kč s přísl.

VYJÁDŘENÍ žalovaného k žalobě

D v o j m o

Přílohy:
- Plná moc advokáta
- Potvrzení o registraci plátce DPH

I.

Žalovaný podává k Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 2. 2012, sp. zn. 19 Cm 23/2011 – 31, následující vyjádření k žalobě:

- Žalovaný **neuznává žalobu v celém rozsahu**, přičemž tento svůj postoj níže odůvodňuje.
- Žalovaný nevznáší námitku věcné a místní příslušnosti soudu.
- Žalovaný nevznáší námitku podjatosti soudce.

II.

Žalovaný činí nesporným, že reportáž, která je označena v žalobě (dále jen „reportáž“), odvysílal v premiéře pořadu Reportéři ČT dne 14. 5. 2007. Reportáž byla naposledy odvysílána dne 21. 5. 2007.

Reportáž obsahovala výhradně pravdivá skutková tvrzení. Reportáž žalovaný zařadil do vysílání jako provozovatel televizního vysílání ze zákona, mezi jehož povinnosti jak dle zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, tak dle zák. č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, jakož i dle Kodexu České televize patří poskytování objektivních informací o událostech a jevech, které jsou předmětem veřejného zájmu.

Předmětná reportáž byla zařazena do televizního vysílání žalovaného z těchto důvodů **hodných veřejného zájmu:**

- a) problematika rozhodčích řízení a rozhodců sériově rozhodujících značné množství případů, přičemž na jedné ze stran (straně žalující) se stále opakuje jeden subjekt,
- b) představení žalovaného jako rozhodce, který se podílel na rozhodování ve veřejně známé a sledované kauze Diag Human.

Problematika rozhodčích řízení, respektive praxe minulých let, kdy smluvně silnější strana vnutila (často za použití drobného písma ve smlouvě) slabší straně rozhodčí doložky, na kterých byl opakovaně uváděn rozhodce trvale spolupracující se silnější smluvní stranou (např. nebankovním poskytovatelem půjček), se stala předmětem veřejné diskuse i kritiky již v době odvysílání reportáže, ale i po dobu několika následujících let. Problematiku umocňoval přístup řady „sériových“ rozhodců, kteří podobně jako žalovaný fakticky nevedli nalézací řízení, ale mechanicky aplikovali softwarové programy pro psaní rozhodčích nálezů. Jak sám říká žalovaný v reportáži *program, na kterém má nastaveno přes osmdesát právních vět...* V konečném důsledku tuto praxi označily za nelegální rovněž nejvyšší soudní instance naposledy např. Ústavní soud ČR v nálezu I. ÚS 3227/07 z 8.3.2011, ale i řada dalších soudních rozhodnutí obecných soudů. K tomu je třeba podotknout, že žalovaný rozhodoval převážně spory ze spotřebitelských smluv pro jednoho, respektive dva propojené subjekty – společnosti Profireal, a.s. a Profidebt, spol. s r.o. Za naprosto signifikantní co do absence nestrannosti žalovaného jakožto rozhodce pak lze považovat doznání žalobce na str. 3 žaloby, že s těmito společnostmi měl uzavřenu smlouvu o výkonu funkce rozhodce a že ty mu smlouvu

vypověděly. Přitom zákon o rozhodčím řízení stojí na zásadě, že na rozhodci se musí dohodnout obě smluvní strany.

Případ rozhodcovské činnosti žalobce, jak byl v reportáži popsán a jak i ve skutečnosti probíhal, je výmluvným svědectvím popsané praxe zneužití rozhodčího řízení. Žalobce sám sebe ve svých vyjádřeních v reportáži usvědčuje z naprosto mechanického (automatizovaného) vydávání rozhodčích nálezů ve stovkách případů. Tuto praxi lze rovněž doložit svědecky.

Pokud pak jde o kauzu Diag Human. I zde reportáž pravdivě popsala, že žalobce byl jako rozhodce účasten rozhodnutí v této věci. Tato skutečnost byla již předtím veřejně známa. Reportáž představila člověka, který se na tak významné arbitráži podílel. A přinesla i jeho vyjádření k tomuto tématu. Žalobce se ke své roli v reportáži vyjadřuje.

Žalovaný tedy v tomto bodě shrnuje: - vše, co v reportáži uveřejnil bylo pravdivé, - informace uveřejněné v reportáži byly ve veřejném zájmu. Nadto žalobce sám poskytl na několika místech reportérovi žalovaného vyjádření. Nebyl však jediným zdrojem informací. Žalovaný neoprávněně nezasáhl do jakýchkoliv práv žalobce. Ze strany žalovaného se jednalo o výkon práva, resp. plnění zákonné povinnosti poskytovat objektivní informace.

Důkazy:

- Zvukově obrazový záznam reportáže
- Výslech reportéra Marka Pokorného, současná adresa k doručení Hospodářské noviny, Dobrovského 25, 170 55 Praha 7
- Výslech Alice Kunáškové, bývalé manželky žalobce

s výhradou dalších důkazů

III.

V dané věci je však z právního hlediska podstatné rovněž to, že žalobce žaluje z titulu **nekalé soutěže**. Nedůvodnost žaloby na ochranu před nekalou soutěží je dána především tím, že **mezi žalobcem a žalovaným neexistuje soutěžní vztah, tzn., žalovaná při odvysílání reportáže nejednala v hospodářské soutěži k žalobci, resp. vůbec nejednala v hospodářské soutěži.** Vysílání redakčního obsahu provozovatelem televizního vysílání nelze podřazovat pod jednání v hospodářské soutěži vůči advokátovi, jímž je žalobce. Žalovaný na tomto místě odkazuje ke konstantní tradiční (prvorepublikové) i současné judikatuře vylučující odpovědnost sdělovacího prostředku z titulu nekalé soutěže, jestliže publikuje běžný redakční obsah. Není ani zřejmé, jaké konkrétní skutkové podstaty nekalé soutěže by se žalovaný měl dopustit.

IV.

Dále je třeba poukázat na skutečnost, že zde zcela absentuje jakákoliv příčinná souvislost mezi tvrzeními žalobce o vzniku škody a odvysíláním televizní reportáže žalovaným. Žalobce sám mimo jiné zmiňuje jiné osoby – sdělovací prostředky, které o něm měly psát a jak tvrdí, měly mu způsobit újmu, pro níž s nimi vede určitá řízení. Žalovaný nezná okolnosti těchto sporů, ale jelikož sám do práv žalobce nezasáhl, vypadá to, že se žalobce pokouší žalovaného vtáhnout do řetězce těchto sporů.

Samotná částka vyčíslení škody je nadto nanejvýš spekulativní. Žalobce vychází z předpokladu, že by mu jediný klient, resp. dva klienti nadále přidělovali případy k rozhodování a že by z nich pak vyzískal odměnu. Zcela však opomíjí, že celý postup byl založen na nelegálním a neplatném využívání rozhodčích doložek (viz např. rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu ČR 31 Cdo 1945/2010) a jednak vychází z presumpce, že by mu nadále napadal stejný počet případů. To je však – i odhlédneme-li od shora uvedeného – rovněž čistě spekulativní a ničím nepodložený předpoklad, protože žalobce nemůže vědět, kolik jeho dva klienti podepíší rozhodčích doložek, kde si ve shodě s druhou smluvní stranou zvolí žalobce a kolik by pak z těchto smluv skutečně vzešlo sporů, které by žalobce rozhodoval. A především žalobce nemůže vědět, kolik jeho rozhodčích nálezů by některá ze stran napadla, u soudu pro neplatnost, kde by s ohledem na judikaturu uspěla.

V.

Ačkoliv žalovaný nepochybuje, že žaloba není po právu co do svého základu, z procesní opatřnosti **vznáší rovněž námitku promlčení**. Žaloba byla podána až 16. 5. 2011. Přestože žalobce podřazuje vztah pod obchodněprávní režim nekalé soutěže, ve skutečnosti, jak již bylo uvedeno, tady takový vztah mezi ním a žalovaným není. Posouzení promlčení by se tak mělo řídit výlučně ustanoveními občanského zákoníku.

VI.

Na základě shora uvedených skutečností žalovaná navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým žalobu zamítne a současně uloží žalobci povinnost zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení, a to do 3 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Česká televize

práv. zast. Mgr. Martinem Elgerem, advokátem

